

ված ամպերի մասին տեղեկութիւն չունէին
ճիշտ է, շատ կին ու երեխայ խողխող-
վեցան, բայց այն ևս ճիշտ է, որ թուր-
քերն էլ պակաս վնաս չեն կրել, և ասսի
7-ի երեկոյից սկսած ոչ թէ «հայկական կո-
տորած» է եղել, այլ արիւնալից ընդհարում
հայերի և թուրքերի մէջ, և, ինչպէս երևում
է, երկու կողմերի կորուստներն էլ հաւասար
պիտի լինեն, քիչ տարբերութեամբ, ի հարկէ,
չը հաշված նէլթականը: Այդ ընդհարման մէջ
զանգանութիւնը միայն նրանում է եղել, որ
հայերը կամաց-կամաց ինքնապաշտպանու-
թեան շրջանը լայնացնելով հասցրել էին մինչև
ուստաց մեծ տաճարը, իսկ թուրքերն սկսել
էին ծայրերում և իրանց թաղերում գտնվող
հայերին կոտորել ու տները թալանել: Ուրեմն
սխալ է Բագուի աղէտը «հայկական կոտորած»
անունով դրոշմել: այլ՝ «հայերի և թուրքերի»
ընդհարում պէտք է ասել:

Դալարամասի տուղի չուսացաւ այդ ըստիարուսը
իր իսկական իմաստով. և եթէ չը լինէր բա-
մանու դէպքը, ապա կորուսաները էլ աւելի
պակաս, ու, զրեթէ անզգալի կը լինէին. այս-
տեղ հայերից սպանվել են 36, թուրքերից՝
մոտ 22, ինչպէս մի լէզգի էր ասում. սպան-
ված թուրքերի գիտները վերցրել էին:

Անցած արիւնալից օրերի սարսափը համակել է տեղիս բոլոր բանուղներին և նրանք փախչում են, փախչում հազարներով, կայարանում տեղ չը կայ: Հայ թուրք, ռուս, փախչում են գլխապատառ, շատերն իրանց իրեղներով, շատերն առանց իրեղների: Ո՞վ է տարածել այդ յիմար ցնդաբանութեմբ, յայտնի չէ. այս կայ միայն, որ ոչ մի խրատ, ոչ մի յորդորանք, փախչող բանուղներին յետ կանգնեցնելու համար, չէ աղքում: Զեռքի պակասութեան պատճառով շատ տեղեր գործերը կանգնել են, շատ տեղեր էլ միայն ցերեկներն են բանուած, վաժենալով, որ գիշերը վրիժառութեան կենթարկվեն այս կամ այն կողմից: Խանութները բոլորը բաց են: Սարունչու գիւղում երկու հայ խանութպանների ապրանքների մեծ մասը վերապարձրին թուրքերը: Ըսդհանրապէս նկատելի է, որ թուրքերն էլ ապուղ են կտրել և չեն կարողանում պատասխանել, թէ ինչու համար իրանը անակնկալ կերպով այս արիւնահեղ ընդհարումը սարքեցին:

Ա. Տէր-Դանիէլեանց

Բազուի երկրորդ քաղաքամասի պրիստաւը
պաշտօնական գելուցազրի մէջ յայտնել էր,
թէ Սալիանեան գնդի օֆիցէրներից մէկը,
կապիտան Բախտամօվը, կոտորածի օրերում
բէզօլվէր էր արձակում թուրքերի գէմ, թէ
թուրքերի մէջ այդ վարժունքը գրգռում առա-
ջացրեց, ուստի ինքը հարկադրված էր խընդ-
րել գնդի հրամանատարից, որ հեռացնեն կա-
պիտան Բախտամօվին: Այս առիթով պ. Բախ-
տամօվ տվագրել է «Բակին. Ազք.» լրագրի
մագանութեան մասին:

«Փետրվարի 7-ին, առաւտեան, Սալիկանեան զնդի 2-րդ վաշտը իմ հրամանատարութեալ նամակը».

ՆԵՐՔԻՆ ՀՈՒՐՅՈՒ ։

Կիրակի օրը Բաթումից ստացանք հետև
հեռագիրը. «Եկեղեցու բակում հանդիսա-
կողեհանդիստ կատարվեց Բագրում սպանվա-
ների համար մօտ 10,000 ոռու, հայ, վրաց
թուրք, թաթար, հրէայ և այլ ազգութիւններ
ամրուի ներկայութեամբ» Արտասանվեց

առաջ էին մասութակտութայի մի խանութ Ասիական փողոցի անկիւնում և այդտեղ էլ տեսայ շրջ քաղաքամասի պրիստաւէին, որ մի բանի ոստիկանների հետ կանգնած էր թալանվող խանութի մօտ: Երբ սկսեցի յանդիմանել, թէ ինչո՞ւ նա միջոցներ չէ ձեռք առնում կողոպտղների դէմ, պրիստաւը պատասխանեց թէ բաւականաչափ ոյժ չունի: Խոկ երբ խընդ-ընցի թոյլ տալ ինձ կրակ բաց անել, պրիստուից ստացայ մերժում: Համարելով ստիպված անգործ ներկայութիւնը մի այդպիսի բանի մէջ անհամապատասխան օֆիցիէրի արժանաւորութեան, ես իմ զինուրիններով անցայ Ցիցիանօվկայեա փողոցը, որպէս զի հաւատ

կիրակի, փետրվարի 20-ին, Թիֆլիսի վրացական մայր եկեղեցում, Թիֆլիսի միջնակարգ դպրոցների հայ աշակերտների նախանութեամբ, կատարվեց հոգեհանդիսաց Բգուր աղէտի ժամանակ զոհվեց դադարեցնել անկար-

Ների և ուրիշ ուղղափառների համար: Ներկայ
էր 7—8000-ի չափ հասարակութիւն: Լիբը էր
ոչ միայն եկեղեցին և նրա բակը, այլ և եկե-
ղեցու ամբողջ փողոցը, սկսած Գօլվինսկի
պրօսպէկտից մինչև Ալէքսանդրեան այգին:
Հոգեհանգստից յետոյ արտասանվեցին բազ-
մաժիւ ճառեր, որոնք մեծ ոգեւրութիւն
առաջացրին եղբայրութեան ու մտերմութեան
ժարաւրի կուլտուրական ժողովուրդների մէջ:
Ներկայ եղող հասարակութիւնը կազմված էր
ոռուներից, հայերից ու վրացիներից: Հոգե-
հանգստից յետոյ ժողովուրդն ահազին թա-
փորով անցաւ Գօլվինսկի պրօսպէկտով և յե-
տոյ ցրվեց, առանց որ և է գժբաղդ դիպուածի:

կառավարութեան կարգադրութեամբ կամչչված
էին հայեր և մահմեդականներ, իրանց գլուխ
ունենալով և հոգեորականներին: Համերաշ-
խութեան թիրթն ստորագրելուց յետոյ, հայ
և մահմեդական հոգեօրականները մեր ներ-
կայութեամբ համբուրգեցին ի նշան անկեղ-
ծութեան և սիրոյ: Ժողովուրդը զուրս եկաւ
գոն սրտով: Որոշվեց նորից հոգեհանգիստ կա-
տարել ամսի 20-ին, ս. Փըկիչ եկեղեցում, ո-
րին խոստացան ներկայ գանվել և մահմեդա-
կանները: Տեղումս արգէն ժողովարարութիւնն
է բացվել և, ինչպէս լսում ենք, քաղաքային
խորհուրդն էլ տրամադրի է մի խոշոր գումար
յատկացնելու անմեղ զոհերի յիշատակին:»

Φητρψωρή 6. ή τη^{τη} κη^{κη}ρε^{ρε} Κονκάσιαν^{αν} χρόνιαν^η
καρπορψωρέ^{ρε} ποιητή^η αν^{αν}αψωρή^η ιν^ηρή^η Καρυψή^η
ρωθών^η ποιητή^η φοητ^η ψωρή^η εν^{εν} ορή^η ποιητή^η αρκη^η
ρη^ηρων^η ιρωγων^η θη^ηρη^η 31 ημι^η, ι^ηρη^ηρη^η αρκη^η
φωμ^ηρη^ητη^η: ι^ην^ηξ^ηρη^η ορή^η ποιητή^η ξ^η, φοητ^ηρη^η μ^ηση^η
εν^{εν} φητ^ηων^η απωτ^ηαν^η γωρη^ηρη^η ψωρή^η εων^ηαλη^ηρη^η
ρη^η: (Ιαβ.)

«Հայ» լրագրին հեռագրում են Բագուկց փետրվարի 19-ին. «Այսօր Բագուն և Բագուի նահանջը յայտաբարված են պատերազմական վիճակում: Գիներալ նահանգապետ նշանակված է գեներալ Ամբիլախվարին, որը նշանակել է ըուլը վարչութիւնների պաշտօնեանների ընդունելութիւնը երկուշաբթի օրը:—Երեկ կլուքի, քաղաքային ուսպրավայի և նահանգական այգու մէջ հաւաքված ամբոխներին ցըմբեցին առանց զէնք գործ ածելու:—Պատահած դէպքերի սասին քննութիւն է կատարվում հինգ քննիչների ձեռքով. յատկապէս կարենը դէպքերի քննիչ Լեախօվիչը քննութիւն է կատարում Լալայեանի տունն այրելու և Աղամեանին սպանելու գործի առիթով, Վօրօնօվ պրօկուրօրի վերահսկողութեան տակ, պալատի պրօկուրօրի ցուցման համեմատ:—Ազգաբնակութեան խմբական փախուստը տեղի էր ունենում փետրվարի 7—12-ը: 5 օրում երկաթուղով մեկնել են 10,000 մարդ»:

ցել էր սուզի կերպարանք. բոլոր խանութները փակված էին և զանգակը զօղանջում էր տխուր, տխուր... Իրանց ներկայութեամբ հանդէսը յարգել էին քաղաքավուխը, ոստիկանապետը, քաղաքային վարչութեան և ուրիշ հիմնարկութիւնների ծառայողները, թուրք հիւպատոսը և մի թուրք շէյխ: Տեղիս քահանայ Տէր-Ղեոնդ Տէր-Մարգսեան մի քանի խօսք ասեց օրվայ դէպքերի մասին, վերաբրեկով Բագում անցած դէպքերը չար սատանայի գրդումներին: Տէր-հօրից վերջ աղօթեց թուրք շէյխը, որին շրջապատող թուրքերը անդադար «ամին» էին կանչում: Ներկայ գտնվող հայերից շատերը ցանկութիւն յայտնեցին, որ եթէ իրանը թուրքերն էլ հոգեհանգիստ կատարելու լինեն՝ պատրաստ են մասնակցելու: Ցանկութիւն յայտնողներ եղան և մի յանձնաժողով ընտրելու և հանգանակութեան ձեռնարկելու համար: Ցանկալի էր, որ շուտով սկսվէր և չը թողնէին, որ երկաթը պաղէր, մանաւանդ Փօթիի նման լճացած, անշարժ կեանքի մէջ»:

Կիրակի, փետրվարի 20-ին, Խիվլիսի ժողովարանում կայացաւ սիրողների խմբի ընթացքում պատմութեանի բենեֆիսը. գաճիկը ծը ծայրէ ի ծայր լիքն էր հասարակութեամբ, որը մեծ համակրանքով ընդունեց բենեֆիսիանին: «Սիրիրական» պիեսը, որը առաջն անգամ էր խաղացվում հայոց բնակի վրա, մեծ հետաքրքրութիւն առաջ բերեց հանդիպութեան մէջ և համար մեծ առաջնական դեր ունեցաւ:

սականների մէջ և հաւասնոլթիւն գտաւ. անկանած պիեսը կը մնայ մեր բէպէրտուարի մէջ, իբր ժողովրդական պիես. այս պիեսի մէջ նկարագրած է մեր վաճառականական դասը իր նիստ ու կացով. Միքողները համարեա բոլորն էլ լաւ էին իրանց զերերում և մինչև վերջը պահպանեցին անսամբլ, իսկ պ. Միքաղեանը իր տաղանդաւոր խաղով հիացընեց ներկայ եղող հասարակութեանը. մանաւանդ գեղեցիկ էր նա երրորդ զործողութեան մէջ թենիփիցիանտին հասարակութեան կողմից մատուցվեց երկու ընծայ, իսկ սիրողները ներկայացման վերջը հաւաքվելով բեմ՝ շնորհաւորեցին իրանց ըէժիսօրին և մատուցին արծաթեայ սէրիիզ:

Φειτρψωρή 15-ին, որպէս հաղորդում է «Ճնօրիս-Փուլցելի» լրագիրը, Քութայիսի դումայի ձայնաւորներ, իրանց բաղաքաղուուխ Լորթիկանիձէր առաջնորդութեամբ, ներկայացան Քութայիսի նահանգապետին և ծանօթացրին նրան այն բոլոր սարսափների հետ, ինչ որ տեղի ունեցան Քութայիսում փետրվարի 14-ին: Յայտնեցին նոյնպէս թէ որպէսի բոնութիւններ և օրինազանցութիւններ գործ յուրեւսուրը զարացուլ սրբու քրացը ազգաբը մըջից: Ասսին 17-ին երկու կողմից էլ հրափրված էին մի քանի ազգեցիկ մարդկել մեր յարգելի գաւառապետ՝ Աշխմբէկօվի մօտ, որտեղ նա իր սովորական տակտիկայով սկսեց առանձին նախ հայերին և ապա թուրքերին սէր ու համերաշխութեան քարոզել, և ապա հաշտութեան ձեռք մեկնելով՝ խոստացան ու միմեանց ապահովացրին—մոռանալ ամեն բան, ներել միմեանց, ապրել համերաշխիքուկ:

զրին ոռւս պահապան զինուորները և կազակները, թէ ինչպէս էին նրանք ծեծում, սրտաճար անում, կողոպտում և մինչև անգամ սպանում բոլորովին անմեղ խաղաղ ազգաբնակութիւնը և ինգրեցին, որ այլ ևս չը կրկնվեն այդ սարսափները։ Նահանգապետը խոստացաւ քննութիւն կատարել և եթէ կը յայտնի, որ կազակները կամ պահապան զինուորները յիրաւի կողոպտել են որ և է մէկին, կամ առանց պատճառի ծեծել են, սաստիկ պատժի ենթարկել այդպիսիներին։

իրըս եղբայրներ»։

ԱՀՔԱՍԱՆԴՐՈՊՈԼԻՑ մեզ գրում են. «Ղեր-
ջին օրերս Բագրում տեղի ունեցած սրա-
հմակ դէպքերը տեղիս ազգաբնակութեան վրա
շատ վատ ազդեցին. Ամսիս 14.-ին, տեղիս ս.
Աստուածածին Կեկղեցում, գաւառապետի, քա-
ղաքապետի և խուռն բազմութեան ներկայու-
թեամբ հոգեհանգիստ կատարվեց. Այսօր, ամ-
սի 17.-ին, ժամը 11/2-ին, տեղիս հոգեոր

